

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 17. júla 2008^{*}

Vo veci C-66/08,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 35 EÚ, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Stuttgart (Nemecko) zo 14. februára 2008 a doručený Súdnemu dvoru 18. februára 2008, ktorý súvisí s konaním o výkone európskeho zatykača vydaného proti

Szymonovi Kozłowskému,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, G. Arestis a L. Bay Larsen (spravodajca), sudcovia J. Makarczyk, P. Küris, E. Juhász, A. Ó Caoimh, P. Lindh a J.-C. Bonichot,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: B. Fülöp, referent,

^{*} Jazyk konania: nemčina.

vzhľadom na uznesenie predsedu Súdneho dvora z 22. februára 2008 o uplatnení skráteného konania na základe článku 104a prvého odseku rokovacieho poriadku na prejudiciálneho konanie,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. apríla 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pán Kozłowski, v zastúpení: M. Stirnweiß, Rechtsanwalt,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,

— česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, splnomocnený zástupca,

— dánska vláda, v zastúpení: J. Bering Liisberg, splnomocnený zástupca,

— francúzska vláda, v zastúpení: J.-C. Niollet, splnomocnený zástupca,

— talianska vláda, v zastúpení: F. Arena, avvocato dello Stato,

- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a M. Noort, splnomocnené zástupkyne,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer a T. Fülöp, splnomocnené zástupkyne,
- poľská vláda, v zastúpení: M. Dowgielewicz a L. Rędziniak, splnomocnení zástupcovia,
- slovenská vláda, v zastúpení: J. Čorba, splnomocnený zástupca,
- fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: S. Grünheid a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí generálneho advokáta,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34, ďalej len „rámcové rozhodnutie“).
- ² Tento návrh bol predložený v rámci konania týkajúceho sa výkonu zo strany Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart (ďalej len „nemecký vykonávajúci súdny orgán“) európskeho zatykača, ktorý vydal 18. apríla 2007 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy (ďalej len „poľský vydávajúci súdny orgán“) proti pánovi Kozłowskiemu, poľskému štátnemu príslušníkovi.

Právny rámec

Právo Európskej únie

3 Podľa odôvodnenia č. 5 rámcového rozhodnutia:

„Cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb na účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitost' a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.“

4 Odôvodnenie č. 7 rámcového rozhodnutia znie takto:

„Nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. ...“

5 Odôvodnenie č. 8 rámcového rozhodnutia znie takto:

„Rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní.“

6 Článok 1 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia definuje európsky zatykač a povinnosť vykonať ho takto:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.“

7 Článok 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Európsky zatykač sa môže vydať za činy... alebo ak bol vynesенý rozsudok alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.“

8 Článok 3 rámcového rozhodnutia vymenúva tri „dôvody pre povinné nevykonanie európskeho zatykača“.

- 9 Článok 4 rámcového rozhodnutia nazvaný „Dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača“ uvádza v siedmich bodoch uvedené dôvody. Jeho bod 6 v tejto súvislosti stanovuje:

„Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač:

...

6. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ak sa požadovaná osoba zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte a tento štát sa zaviazal, že vykoná rozsudok alebo ochranné opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.“

- 10 Článok 5 rámcového rozhodnutia nazvaný „Záruky, ktoré musí vydávajúcí členský štát poskytnúť v zvláštnych prípadoch“ stanovuje:

„Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

...

3. ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte, odovzdanie môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená

do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcom členskom štáte.“

- 11 Článok 6 rámcového rozhodnutia nazvaný „Určenie príslušných súdnych orgánov“ stanovuje:

„1. Vydávajúci súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.“

- 12 Z informácie týkajúcej sa dátumu nadobudnutia účinnosti Amsterdamskej zmluvy uverejnenej v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 1. mája 1999 (Ú. v. ES L 114, s. 56) vyplýva, že Spolková republika Nemecko vyhlásila na základe článku 35 ods. 2 EÚ, že uznáva právomoc Súdneho dvora Európskych spoločenstiev rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania podľa podmienok stanovených v článku 35 ods. 3 písm. b) EÚ.

Vnútroštátne právo

- 13 Rámcové rozhodnutie bolo prebraté do nemeckého právneho poriadku článkami 78 až 83k zákona o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen) z 23. decembra 1982 v znení zákona o európskom zatykači (Europäisches Haftbefehlsgesetz) z 20. júla 2006 (BGBl. 2006 I, s. 1721, ďalej len „IRG“) s ponechaním zaužívanej terminológie v nemeckom práve, ktorá označuje „vydávanie“ v zmysle rámcového rozhodnutia termínom „extradícia“.
- 14 IRG rozlišuje medzi rozhodnutím o prípustnosti žiadosti o extradíciu a rozhodnutím, ktorým sa jej vyhovie alebo nevyhovie.
- 15 Podľa článkov 29 až 32 IRG je úlohou Oberlandesgerichte (vyššie krajské sudy) preskúmať v každom prípade prípustnosť žiadosti o extradíciu na návrh vykonávajúceho súdneho orgánu.
- 16 Naopak rozhodnutie vyhovieť alebo nevyhovieť extradícii prislúcha, pokiaľ ide o žiadosti o extradíciu predložené vydávajúcim súdnym orgánom z členského štátu, vykonávajúcemu súdnemu orgánu.
- 17 Článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia bol prebratý, čo sa týka iných osôb ako nemeckých štátnych príslušníkov, či už sú štátnymi príslušníkmi členského štátu iného ako Spolková republika Nemecko alebo tretieho štátu, článkom 83b ods. 2 písm. b) IRG. Podľa tohto ustanovenia nazvaného „Prekážky udelenia povolenia“:

„Udeliť povolenie na vydanie cudzinca, ktorý má v tuzemsku svoj zvyčajný pobyt, je možné odmietnuť, keď

...

- b) pri vydaní na účely výkonu trestu tento po riadnom poučení nedá do súdneho protokolu k tomu súhlas a prevažuje jeho záujem hodný ochrany vykonať trest v tuzemsku...”

- 18 Z procesného hľadiska článok 79 ods. 2 IRG spresňuje pravidlá, podľa ktorých sa rozhoduje o žiadosti o extradíciu, takto:

„Pred vydaním rozhodnutia Oberlandesgericht o prípustnosti žiadosti [o extradíciu] príslušný orgán rozhodujúci o extradícii [„Generalstaatsanwaltschaften“] uvedie či mieni uplatniť prekážky na vydanie povolenia podľa § 83b. Rozhodnutie o neuplatnení prekážok na vydanie povolenia musí byť odôvodnené. Toto rozhodnutie podlieha preskúmaniu zo strany Oberlandesgericht...”

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 19 Rozsudkom Sąd Rejonowy w Tucholi (Okresný súd v Tucholi) (Poľsko) vydaným 28. mája 2002 bol pán Kozłowski odsúdený na trest odňatia slobody v dĺžke päť mesiacov pre neoprávnený zásah do vlastníckeho práva inej osoby. Trest uložený týmto rozsudkom nadobudol právoplatnosť, avšak zatiaľ nebol vykonaný.

- 20 Pán Kozłowski sa od 10. mája 2006 nachádza v ústave na výkon trestu odňatia slobody v Stuttgarte (Nemecko), kde vykonáva trest odňatia slobody v dĺžke troch rokov

a šiestich mesiacov, na ktorý bol odsúdený dvoma rozsudkami Amtsgericht Stuttgart z 27. júla 2006 a 25. januára 2007 pre 61 skutkov podvodu spáchaných v Nemecku.

- 21 Poľský vydávajúci súdny orgán žiadal na základe európskeho zatykača vydaného 18. apríla 2007 od nemeckého vykonávajúceho súdneho orgánu vydanie pána Kozłowského na účely výkonu trestu odňatia slobody v dĺžke päť mesiacov, ktorý mu uložil Sąd Rejonowy w Tucholi.
- 22 Dňa 5. júna 2007 Amtsgericht Stuttgart v tejto veci pána Kozłowského vypočul. Tomuto orgánu v priebehu tohto výsluchu oznámil, že nesúhlasí s jeho vydaním poľskému vydávajúcemu súdnemu orgánu.
- 23 Nemecký vykonávajúci súdny orgán 18. júna 2007 informoval pána Kozłowského, že mal v úmysle neuviesť žiadnu prekážku udelenia povolenia. Podľa tohto orgánu totiž neexistovali prekážky udelenia povolenia v zmysle článku 83b IRG a osobitne dotknutá osoba nemala zvyčajný pobyt v Nemecku. Po sebe nasledujúce pobyty dotknutej osoby na nemeckom území boli charakterizované spáchaním viacerých trestných činov s výnimkou akejkoľvek zákonnej činnosti.
- 24 V dôsledku toho vzhľadom na to, že nebolo potrebné začať šetrenie na účely zistenia, kde, u koho a na aký účel pán Kozłowski býval v Nemecku, nemecký vykonávajúci súdny orgán požiadal Oberlandesgericht Stuttgart, aby schválil výkon tohto európskeho zatykača.
- 25 Pokiaľ ide o osobnú situáciu pána Kozłowského, z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, podľa odsudzujúcich rozsudkov vydaných proti nemu v Nemecku, že je slobodný a bezdetný. Nemecký jazyk ovládal slabo, dokonca vôbec. Vyrastal a neskôr až do konca roku 2003 pracoval v Poľsku. Neskôr v tomto členskom štáte poberal približne jeden rok dávky v nezamestnanosti.

- 26 Vnútroštátny súd vychádza z predpokladu, že od februára 2005 do 10. mája 2006, teda do dátumu jeho zadržania v Nemecku, pán Kozłowski býval v prevažnej miere na nemeckom území. Tento pobyt bol prerušovaný počas Vianoc v roku 2005, tiež v júni 2005, ako aj vo februári a v marci 2006. Príležitostne pracoval v odvetví stavebníctva, avšak živobytie si v podstatnom rozsahu zabezpečoval páchaním trestnej činnosti.
- 27 Vnútroštátny súd nakoniec vysvetľuje, že v rámci účinnej kontroly, ku ktorej musí pristúpiť podľa článku 79 ods. 2 IRG, musí určiť, či v zmysle článku 83b ods. 2 toho istého zákona a ku dňu, ku ktorému sa vydanie žiadalo, „zvyčajný pobyt“ pána Kozłowského bol na nemeckom území a či sa tam aj naďalej nachádza. V prípade zápornej odpovede na túto otázku tento súd musí schváliť výkon európskeho zatykača podľa nemeckého práva, keďže všetky ostatné podmienky ním stanovené sú okrem iného splnené.
- 28 Za týchto podmienok Oberlandesgericht Stuttgart rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Odporuje domnienke, že osoba ‚sa zdržiava‘ alebo ‚má trvalý pobyt‘ vo vykonávajúcom členskom štáte na účely uplatnenia článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia..., skutočnosť, že dotknutá osoba:
- a) sa nepretržite nezdržiava vo [vykonávajúcom] členskom štáte;
 - b) sa tam nezdržiava v súlade s vnútroštátnym právom o vstupe a pobyte cudzincov;
 - c) opakovane tam pácha trestnú činnosť a/alebo

d) je tam vo výkone trestu odňatia slobody?

2. Je v súlade s právom Únie, najmä so zásadou zákazu diskriminácie a zavedením občianstva Únie podľa článku 6 ods. 1 EÚ v spojení s článkami 12 ES a 17 a nasl. ES, prebratie článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia... takým spôsobom, že vydanie vlastných štátnych príslušníkov [vykonávajúceho] členského štátu na účely výkonu trestu proti ich vôli je vždy neprípustné, ale vydanie príslušníkov iných členských štátov sa aj proti ich vôli môže povoliť na základe posúdenia príslušných orgánov štátu? V prípade kladnej odpovede majú sa uvedené zásady zohľadňovať prinajmenšom pri výkone uvedeného posudzovania?“

O prejudiciálnych otázkach

- ²⁹ Na úvod treba pripomenúť, že, ako vyplýva z bodu 12 tohto rozsudku, Súdny dvor má v predmetnej veci právomoc vykladať rámcové rozhodnutie podľa článku 35 EÚ.

O prvej otázke

- ³⁰ Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, aký je dosah termínov „má trvalý pobyt“ a „zdržiava sa“ uvedených v článku 4 bode 6 rámcového rozhodnutia a konkrétnejšie, či za okolností ako vo veci samej osobu požadovanú v rámci konania o výkon európskeho zatykača možno považovať za osobu, na ktorú sa vzťahuje toto ustanovenie.

- 31 Na zodpovedanie tejto otázky treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutie, ako vyplýva najmä z jeho článku 1 ods. 1 a 2 a z jeho odôvodnení č. 5 a 7, má za cieľ nahradiť systém viacstranného vydávania osôb medzi členskými štátmi systémom spočívajúcim na tom, že súdne orgány si budú odovzdávať odsúdené alebo podozrivé osoby na účely výkonu súdnych rozhodnutí alebo vedenia trestných stíhaní, pričom tento systém vychádza zo zásady vzájomného uznávania (pozri rozsudok z 3. mája 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Zb. s. I-3633, bod 28).
- 32 Podľa článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
- 33 V tejto súvislosti článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia uvádza dôvod na nepovinné nevykonanie európskeho zatykača, podľa ktorého vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť výkon takeého zatykača vydaného na účely výkonu trestu, ak sa požadovaná osoba „zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte“ a tento štát sa zaviazal, že vykoná tento trest v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.
- 34 Podľa článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia pôsobnosť tohto dôvodu na nepovinné nevykonanie je ohraničená na osoby, ktoré, ak nie sú štátnymi príslušníkmi vykonávajúceho členského štátu, sa v ňom „zdržiavajú“ alebo v tomto štáte „majú trvalý pobyt“. Napriek tomu význam a dosah týchto dvoch termínov nie sú v rámcovom rozhodnutí definované.
- 35 Komisia Európskych spoločenstiev, pripúšťajúc, že v niektorých jazykových verziách rámcového rozhodnutia znenie článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia môže naznačovať, že termín „zdržiava sa“ je na rovnakej úrovni ako kritériá, akými sú trvalý pobyt alebo štátna príslušnosť, tvrdí, že v každom prípade toto ustanovenie sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že požadovaná osoba sa zdržiava vo vykonávajúcom členskom štáte, je nevyhnutnou podmienkou, ale nie dostatočnou na vznesenie dôvodu na nepovinné nevykonanie uvedeného v predmetnom článku 4 bode 6.

- 36 V tejto súvislosti je nepochybne pravda, že termín „zdržiava sa“ nemôže byť vykladaný rozširujúco tak, že by v sebe zahŕňal, že vykonávajúci súdny orgán môže zamietnuť výkon európskeho zatykača z jednoduchého dôvodu, že požadovaná osoba sa dočasne nachádza na území vykonávajúceho členského štátu.
- 37 Článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia však nemôže byť vykladaný ani v tom zmysle, že požadovaná osoba, ktorá bez toho, aby bola štátnym príslušníkom vykonávajúceho členského štátu alebo aby v ňom mala trvalý pobyt, sa v ňom zdržiava určitý čas, nie je v žiadnom prípade spôsobilá vytvoriť si s týmto štátom väzby, ktoré by mohli odôvodniť použitie tohto dôvodu na nepovinné nevykonanie.
- 38 Z toho vyplýva, že bez ohľadu na rozdielne znenia jazykových verzií tohto článku 4 bodu 6 kategória požadovaných osôb, ktoré „sa zdržiavajú“ vo vykonávajúcom členskom štáte v zmysle tohto ustanovenia, nie je, ako to tvrdila najmä holandská vláda na pojednávaní v predmetnej veci, bez významu na účely určenia pôsobnosti toho istého ustanovenia.
- 39 V dôsledku toho nestačí vziať do úvahy termín „má trvalý pobyt“ v zmysle článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia, ale je rovnako opodstatnené určiť, akým spôsobom môže termín „zdržiava sa“ doplniť dosah prvého z týchto dvoch termínov.
- 40 Na jednej strane tento výklad článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia nemôže ovplyvniť skutočnosť, že podľa znenia článku 5 bodu 3 toho istého rámcového rozhodnutia, ktorý sa týka osoby, ktorá je predmetom európskeho zatykača na účely stíhania, právo vykonávajúceho členského štátu môže podriaadiť vydanie podmienkou uvedenou v tomto ustanovení iba vtedy, ak je dotknutá osoba štátnym príslušníkom alebo má trvalý pobyt v tomto členskom štáte bez toho, aby sa odkazovalo na jej „zdržiavanie sa“.

- 41 Na druhej strane, pokiaľ ide o výklad termínov „zdržiava sa“ a „má trvalý pobyt“, treba spresniť, že v rozpore s tým, čo tvrdí česká a holandská vláda, definíciu týchto dvoch termínov nemožno ponechať na posúdenie každého členského štátu.
- 42 Z potreby jednotného uplatňovania práva Únie a zásady rovnosti totiž vyplýva, že znenie ustanovenia tohto práva, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, v zásade vyžaduje v celom Spoločenstve autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri analogicky rozsudok z 18. októbra 2007, Österreichischer Rundfunk, C-195/06, Zb. s. I-8817, bod 24 a citovanú judikatúru).
- 43 Vzhľadom na to, že rámcové rozhodnutie má za cieľ, ako vyplýva z bodu 31 tohto rozsudku, zaviesť systém vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb súdnymi orgánmi na účely výkonu rozsudkov alebo trestného stíhania založený na zásade vzájomného uznávania, vydávania, ktorému sa môže vykonávajúci súdny orgán brániť iba podľa jedného z dôvodov na zamietnutie upravených v rámcovom rozhodnutí, termíny „zdržiava sa“ a „má trvalý pobyt“, ktoré určujú pôsobnosť článku 4 bodu 6 tohto rozhodnutia, musia byť definované jednotne, keďže sa vzťahujú na autonómne pojmy práva Únie. Členské štáty preto vo svojom vnútroštátnom práve, ktoré preberá tento článok 4 bod 6, nemôžu priznať týmto termínom širší dosah, ako je ten, ktorý vyplýva z takéhoto jednotného výkladu.
- 44 Na to, aby bolo možné zistiť, či v konkrétnej situácii môže vykonávajúci súdny orgán odmietnuť výkon európskeho zatykača, musí v prvom rade iba určiť, či požadovaná osoba je štátnym príslušníkom, „má trvalý pobyt“ alebo „sa zdržiava“ v zmysle článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia, a patrí tak do jeho pôsobnosti. V druhom rade a výlučne vtedy, ak vykonávajúci súdny orgán konštatuje, že na túto osobu sa vzťahuje jeden z týchto pojmov, musí posúdiť, či existuje legitímny záujem odôvodňujúci skutočnosť, že trest uložený vo vydávajúcom členskom štáte bude vykonaný na území vykonávajúceho členského štátu.

- 45 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, ako to uvádzajú všetky členské štáty, ktoré predložili pripomienky Súdnemu dvoru, a Komisia, že dôvod na nepovinné nevykonanie uvedený v článku 4 bode 6 rámcového rozhodnutia má najmä za cieľ umožniť vykonávajúcemu súdnemu orgánu priznať osobitný význam možnosti zvýšiť šance na sociálnu reintegráciu požadovanej osoby po uplynutí doby trestu, na ktorý bola táto osoba odsúdená.
- 46 V dôsledku toho sa termíny „má trvalý pobyt“ a „zdržiava sa“ týkajú situácií, v ktorých osoba, ktorej sa európsky zatykač týka, si buď založila svoj skutočný pobyt vo vykonávajúcim členskom štáte, alebo nadobudla v nadväznosti na dlhodobý pobyt v určitej dĺžke v tom istom štáte väzby s týmto štátom na podobnej úrovni ako v prípade pobytu.
- 47 Vzhľadom na informácie uvedené v rozhodnutí vnútroštátneho súdu pán Kozłowski „nemá trvalý pobyt“ v Nemecku v zmysle článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia. V dôsledku toho výklad, ktorý nasleduje, sa týka iba termínu „zdržiava sa“ uvedeného v tom istom ustanovení.
- 48 Na určenie, či v konkrétnej situácii existujú medzi požadovanou osobou a vykonávajúcim členským štátom väzby umožňujúce konštatovať, že na túto osobu sa vzťahuje termín „zdržiava sa“ v zmysle článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia, je opodstatnené vykonať celkové posúdenie viacerých objektívnych okolností charakterizujúcich situáciu tejto osoby, medzi ktorými sú najmä dĺžka, povaha a podmienky pobytu požadovanej osoby, ako aj rodinné a hospodárske vzťahy, ktoré udržiava táto osoba s vykonávajúcim členským štátom.
- 49 Keďže je úlohou vykonávajúceho súdneho orgánu vykonať celkové posúdenie predovšetkým na účely určenia, či sa na dotknutú osobu vzťahuje článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia, individuálna okolnosť charakterizujúca dotknutú osobu v zásade nemôže mať sama osebe rozhodujúci význam.

- 50 Pokiaľ ide o okolnosti ako tie, ktoré uvádza vnútroštátny súd vo svojej prvej otázke písm. a) až d), treba konštatovať, že okolnosť uvedená v písme a), že požadovaná osoba nebývala nepretržite vo vykonávajúcim členskom štáte, a skutočnosť opísaná v písme b), podľa ktorej sa táto osoba nezdržiava v tomto štáte v súlade s vnútroštátnym právom o vstupe a pobyte cudzincov, bez predloženia okolností, ktoré umožňujú samy osebe určiť, že v zmysle článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia sa táto osoba „nezdržiava“ v tomto členskom štáte, môžu byť napriek tomu relevantné na vykonávajúci súdny orgán v prípade, ak má posúdiť, či sa na dotknutú osobu vzťahuje pôsobnosť uvedeného ustanovenia.
- 51 Čo sa týka okolnosti uvedenej v prvej otázke pod písmenom c), podľa ktorej táto osoba opakovane pácha trestnú činnosť vo vykonávajúcim členskom štáte, a skutočností opísanej v tej istej otázke pod písmenom d), že je tam vo výkone trestu odňatia slobody, treba konštatovať, že ide o irelevantné okolnosti pre vykonávajúci súdny orgán, ak musí v prvom rade určiť, či sa dotknutá osoba „zdržiava“ v zmysle článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia. Naopak takéto okolnosti môžu za predpokladu, že sa dotknutá osoba „zdržiava“ vo vykonávajúcim členskom štáte, mať určitý význam v rámci preskúmania, ktoré má tento orgán prípadne uskutočniť neskôr, aby zistil, či je dôvodné nevyhovieť európskemu zatykaču.
- 52 Z toho vyplýva, že bez toho, aby boli rozhodujúce dve zo štyroch okolností uvedených vnútroštátnym súdom v jeho prvej otázke písm. a) a b), môžu byť relevantné pre vykonávajúci súdny orgán, ak musí určiť, či situácia dotknutej osoby patrí do pôsobnosti článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia.
- 53 V tejto súvislosti treba konštatovať, že vzhľadom na viaceré okolnosti citované vnútroštátnym súdom ako charakterizujúce situáciu osoby ako vo veci samej, najmä dĺžku, povahu a podmienky jej pobytu, ako aj neexistenciu rodinných väzieb a existencie veľmi slabých hospodárskych vzťahov s vykonávajúcim členským štátom takúto osobu nemožno považovať za osobu, na ktorú sa vzťahuje termín „zdržiava sa“ v zmysle článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia.

54 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je opodstatnené odpovedať na prvú otázku tak, že článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia sa má vykladať v tom zmysle, že:

- požadovaná osoba „má trvalý pobyt“ vo vykonávajúcim členskom štáte, ak si založila svoj skutočný pobyt v tomto členskom štáte a „zdržiava sa“ v tomto štáte, ak v nadväznosti na dlhodobý pobyt v určitej dĺžke v tomto členskom štáte nadobudla väzby s týmto štátom na podobnej úrovni ako v prípade pobytu,
- na účely určenia, či existujú medzi požadovanou osobou a vykonávajúcim členským štátom väzby umožňujúce konštatovať, že na túto osobu sa vzťahuje termín „zdržiava sa“ v zmysle uvedeného článku 4 bodu 6, je úlohou vykonávajúceho súdneho orgánu vykonať celkové posúdenie viacerých objektívnych okolností charakterizujúcich situáciu tejto osoby, medzi ktorými sú najmä dĺžka, povaha a podmienky pobytu požadovanej osoby ako aj rodinné a hospodárske vzťahy, ktoré udržiava táto osoba s vykonávajúcim členským štátom.

O druhej otázke

55 Podľa vnútroštátneho súdu musí tento schváliť výkon európskeho zatykača vydaného proti pánovi Kozłowskiemu, ak konštatuje, že táto osoba nemá svoj „zvyčajný pobyt“ v zmysle článku 83b ods. 2 písm. b) IRG v Nemecku.

56 Vzhľadom na body 47 a 53 tohto rozsudku, ako aj na odpoveď Súdneho dvora na prvú otázku nie je viac opodstatnené v predmetnej veci odpovedať na druhú položenú otázku, keďže požadovaná osoba v konaní vo veci samej nepatrí do pôsobnosti článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia.

O trovách

- 57 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi sa má vykladať v tom zmysle, že

- **požadovaná osoba „má trvalý pobyt“ vo vykonávajúcim členskom štáte, ak si založila svoj skutočný pobyt v tomto členskom štáte, a „zdržiava sa“ v tomto štáte, ak v nadväznosti na dlhodobý pobyt v určitej dĺžke v tomto členskom štáte nadobudla väzby s týmto štátom na podobnej úrovni ako v prípade pobytu,**
- **na účely určenia, či existujú medzi požadovanou osobou a vykonávajúcim členským štátom väzby umožňujúce konštatovať, že na túto osobu sa vzťahuje termín „zdržiava sa“ v zmysle uvedeného článku 4 bodu 6, je úlohou vykonávajúceho súdneho orgánu vykonať celkové posúdenie viacerých objektívnych okolností charakterizujúcich situáciu tejto osoby, medzi ktorými sú najmä dĺžka, povaha a podmienky pobytu požadovanej osoby, ako aj rodinné a hospodárske vzťahy, ktoré udržiava táto osoba s vykonávajúcim členským štátom.**

Podpisy